

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Ja, jeg har sværmet bagvendt for din Ynde ... (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 178.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875154721648/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Saa er du alene,
Evig, om du vil –
Tør du? har du Mod?

Ja, jeg har sværmet bagvendt for din Ynde ...

Ja, jeg har sværmet bagvendt for din Ynde,
Natur – o du tilgiver Drengen dog?
Faldt Livet magert, Blomsterne for tynde,
En Haandfuld Roser jeg af Luftten tog

Da fandt jeg alle kloge Fyre flaae,
Og smukke næsten alle Sørgespil –
Da kunde mig hver Svanebarm benaue,
Og alle Elskovshymner maatte Taarer til.

Jeg fandt saa majestætisk eet og andet,
Som andre finde maadeligt og smaat;
Jeg fandt vort hele Liv var saare vandet,
Og at kun Hippokrenes Kilde smagte godt.

Jeg troer, jeg har mig dog endeel forandret –
Om til det Bedre – kan jeg selv ei see.
Frem og tilbage er jeg vistnok vandret –
Hvad for var Tøe er bleven Frost maaskee.

Jeg venter noget nu af Dumhedsflaben;
Forstanden er ei meer saa selvklog, kjæk.
Jeg seer det udraabt Store uden Gaben,
Jeg seer det indbildt Ringe uden Skræk.

Og skjøndt et elsket Værk ei uden Pletter,
Og intet Yndigt idel Blomstersnee,
At føle Skjønheds mindste Savn, jeg sætter
Langt over det, at ingen Mangler see.